

Als de oude Groot van huis is.....

We luiden het nieuwe jaar in met mijn broer en schoonzuster en goede vrienden. Met heerlijke oliebolletjes en spelletjes. De familie blijft tot de 4de en nemen daarna Nollie mee naar het hoge Noorden. En ik ben lekker ook 2 weekjes op mezelf (d.w.z. met 5 honden, 5 katten etcetc) . De tijd vliegt voorbij en voor ik het weet is ze weer terug. Ik ga een paar keer gezellig uit eten bij vrienden en ook komen er een paar vrienden een vorkje hier mee prikken.

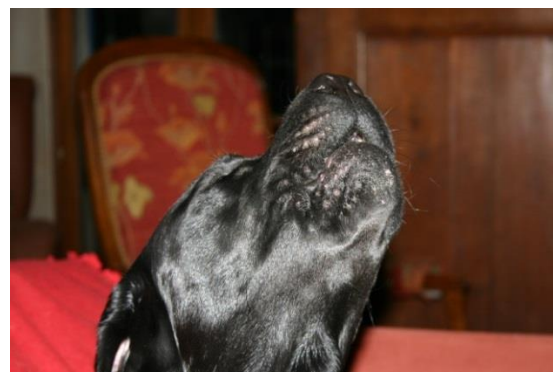
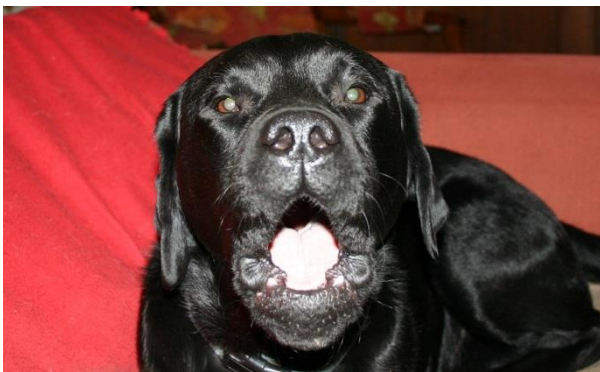
Maar ondertussen wonen de kippen in de bloempotten en eten ze de bessen uit de mistletoe, slaap Tjalling nog ongegeneerder op de bank dan anders:

En vraag ik me af waarom ik eigenlijk kleden over de bank leg. Dweilen we om de dag het huis. Hengelen de poezen de melk uit de melkopschuimer.

En oefenen we met vocale begeleiding op de trekzak: Maubranche's got talent!! Normaal doet Wolfje ook nog een duit in het zakje, maar voor de camera trekt hij zijn snuit weer in de plooi. Maar de X-factor heeft hij, mijn Tjalling!! Teazole is meer voor de baspartij. Een 2 a 3 stemmig koortje

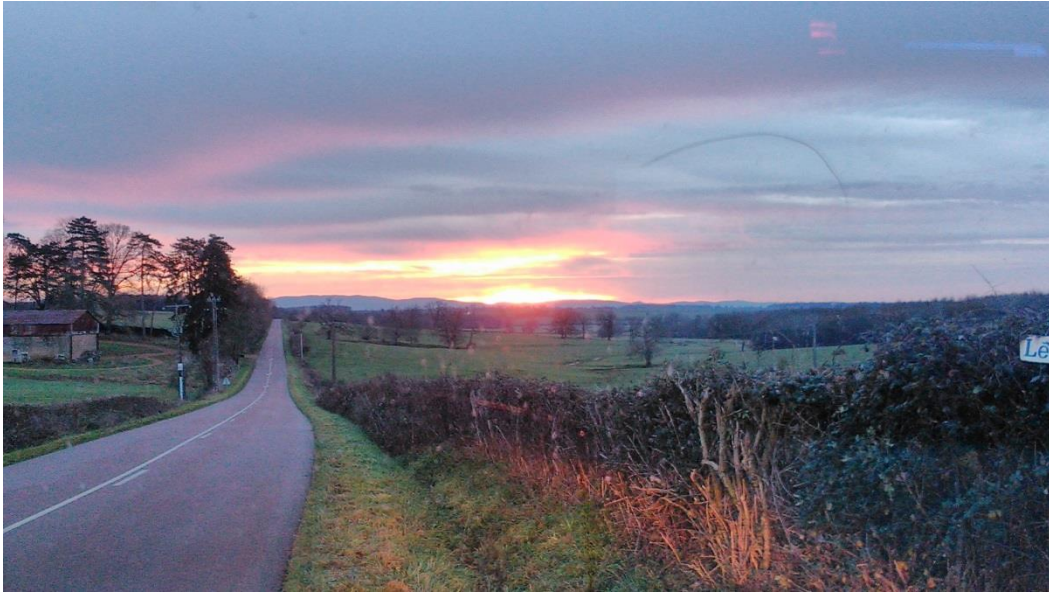

2014 begint erg nat. De grond absorbeert het vocht amper . In het veld aan de overkant van de weg hebben we een meer. De buurman stelt voor om maar eenden te gaan houden.

Mijn kippen hebben het weer helemaal te pakken en er wordt dan ook druk gelegd. De eerste donkerbruine eieren van de Marans kip (zus van Kippien Langkous) zijn een feit.

Doordat Nollie is meegelift naar Nederland klus ik iets minder in Mont et Marré want de honden wil ik ook niet de hele dag alleen laten. We proberen elke dag naar het meer te gaan en ook Teazole geniet weer volop en trekt zelfs weer een sprintje op haar manier. Dat ziet er uit of er een film in slow motion wordt afgespeeld en is erg grappig .

In de winter vroeg op stap zijn voor de baas is absoluut geen straf. Soms mis ik mijn camera (niet vaak) maar met mijn nieuwe mobiel lukt het ook.

Dit is rond half 9 's morgens. Maar het betekent niet dat het later minder mooi is:

Het blijft een plezier om hier rond te rijden!

We zijn weer druk met de wintercampagne en overal zijn we weer aan het bloedtappen. Ondertussen heb ik een aantal vaste klanten waar ik elk jaar terug ga omdat zij dat graag willen. Bij de ene gaat het vlug omdat ze allemaal keurig klaar staan aan het voerhek. Bij de ander duurt het wat langer. Bij 1 klant passeren alle koeien de "gang". Het zijn er zo'n 160 die dan tevens ontwormt worden door de eigenaar. We zijn onderhand een geoliede machine en in 3 uur tijd zijn ze allemaal gepasseerd. Per serie staan er 3 koeien in de gang. En dat gaat niet altijd zonder slag of stoot. Niet iedereen heeft evenveel zin om deze "fuik" in te lopen. De grote stieren a helemaal niet!

De eerste koe kan met een klem om de hals vast gezet worden. Deze mensen zijn erg georganiseerd en omdat er 2 verschillende eigenaren (vader en zoon) zijn zijn ze allemaal gemerkt. En daarnaast kennen ze ook elke koe die zijn oornummer kwijt is bij nummer. Dat zien we ook wel eens anders!! Sommige hoogdrachtige koeien zijn zo groot/dik dat ze er niet door kunnen omdat ze volledig klem komen te zitten. Hier loop ik geen risico een klap te krijgen , maar hier schuilt het gevaar in de stalen opbouw. De dieren lijken redelijk vast te staan maar er zijn erbij die toch proberen naar achter of naar voren te ontsnappen en dan moet je toch ernstig op je armen letten. Bij een enkele boer komen ze er aan de bovenkant uit. Maar dat zijn vnl de Salers.

Tussen de bedrijven door zijn we ook nog druk met het plaatsen van kleine Jack Russell pups van een kennis die in financiële problemen is geraakt. Een van deze kleine hondjes verblijft 1 nacht bij ons in huis voor het doorreist naar Nederland. Een erg dapper dier dat zich geen zier aantrok van onze meute. Mocht er nog iemand interesse hebben , evt zelfs met stamboom. Deze is nog vrij!

Onze Tirelire gaat gestaag vooruit. De badkamer komt af. Alleen jammer dat de septic tank nog ontbreekt, En ook het nieuwe kamertje schiet erg op. Tijdens het doorbreken van de muur ontdekken we stukken van de oude schouw. Toen was wat nu de keuken en de slaapkamer zijn 1 vertrek. Ook de keuken schiet lekker op. We komen langzaam aan in de afwerkfase. De muren in de woonkamer worden aangesmeerd en de kamer lijkt al groter met de witte muren. Daarna komt de gang aan de beurt.

Wij knutselen verder en kijken al uit naar het moment dat we kunnen gaan inrichten. De eerste boekingen voor de Tirelire zijn er al. Mocht u interesse hebben.....

Groeten Nol en Koos